عنوان مقاله:

بررسی رابطه خودکارآمدی با سبک زندگی ارتقادهنده سلامت و عوامل همراه آن در پرستاران

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشكي قم, دوره 10, شماره 7 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

ابوالفضل محمدبیگی - Qom University of Medical Sciences

Arak University of Medical Sciences - زهره عنبری

نرگس محمدصالحی - Qom University of Medical Sciences

آیدا مهدی یور - Qom University of Medical Sciences

ربابه احمدلي - Qom University of Medical Sciences

حسین انصاری - Zahedan University of Medical Sciences

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: سبک زندگی الگوی منحصر به فردی از ویژگی ها، رفتارها و عادات هایی است که هر فرد از خود نشان می دهد و به عنوان شاخصی از سلامت جسمی به شمار می رود. مطالعه حاضر با هدف تعیین خودکارآمدی و سبک زندگی ارتقادهنده سلامت و عوامل همراه در پرستاران قام انجام گرفت. روش بررسی: این مطالعه به روش مقطعی – تحلیلی بر روی ۲۳۷ نفر از پرستاران شاغل در علوم پزشکی قم انجام شد. اطلاعات با استفاده از دو پرسشنامه استاندارد سبک زندگی ارتقادهنده سلامت و پرسشنامه خودکارآمدی قم انجام شد. اطلاعات با استفاده از دو پرسشنامه استاندارد سبک زندگی ارتقادهنده سلامت و پرسشنامه خودکارآمدی قم انجام شد. اطلاعات با استفاده از دو پرسشنامه استاندارد سبک زندگی ارتقادهنده سلامت و پرسشنامه خودکارآمدی قم ۱۲/۳۲ سال و ۷۰% مونث بودند. میانگین نمره کلی سبک زندگی و نمره خودکارآمدی به ترتیب برابر ۲۰±۸۹۱ و ۲۰/۹۲ به دست آمد. متوسط نمره کل سبک زندگی و برخی ابعاد آن شامل: مسئولیت پذیری، خودشکوفایی، حمایت اجتماعی و تغذیه در پرستاران با خودکارآمدی خود داشت (۲۰۱۵-۲۰). مدل رگرسیونی نشان داد با افزایش می یابد (۲۰۵۸-۱۰). مدل رگرسیونی نشان داد با افزایش خودکارآمدی، نمره سبک زندگی پرستاران کمی بالاتر از متوسط است و این گروه شغلی، خودکارآمدی بالایی در بهبود سبک زندگی خود دارند، اما مسئولیت پذیری بالا در حرفه پرستاری سبب کاهش فعالیت فیزیکی شده است.

كلمات كليدى:

Lifestyle, Self efficacy, Nures, Obesity, Motor activity, سبک زندگی, خودکارآمدی, پرستاران, چاقی, فعالیت فیزیکی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/1536453

